

The Heart and the Body - Sâmbătă, 15 decembrie, 16:30, MȚR

ÎNĂLȚARE/ ASCENSAO (r. Pedro Peralta, Portugalia, 2016, 18')

La răsărit, un grup de țărani încearcă să salveze trupul unui tânăr din interiorul unui puț. Femeile își ascund fețele în tăcere, în timp ce bărbații îndură situația. În centrul tuturor, o mamă așteaptă salvarea fiului ei. Așteptarea a luat sfârșit. Trupul băiatului apare din adâncurile pământului. Cum se poate ca viața să înceteze, când, în natură, există o trainică reînnoire? Din depărtare, soarele se scufundă în orizont. Înainte, e o nouă zi.

BALADA UNUI BATRACIAN/ BALADA DE UM BATRÁQUIO (r. Leonor Teles, Portugalia, 2016, 11')

“Ciudați și familiari într-un mod spontan, distanți și apropiați, neliniștitori și seducători, străini și cosmopoliți, rromii sunt învăluiți într-o aură de ambiguitate. Nu se poate spune despre ei că sunt invizibili, căci, cu greu, pot trece neobservați.” (Daniel Seabra Lopes, în „Deriva Cigana”, 2008). Precum rromii, broaștele din ceramică nu trec neobservate pentru un observator atent. „Balada batracianului” apare într-un context al ambiguității. Un film care intervine în realitatea vieții cotidiene portugheze, ca o formă de spune o fabulă despre comportamentul xenofob.

TĂRÂMUL VIPERELOR/ CAMPO DE VÍBORAS (r. Cristèle Alves Meira, Portugalia, 2016, 20')

Într-un sătuc portughez, a avut loc o tragedie. O bătrânică e găsită moartă în grădina sa, înconjurată de șerpi, în timp ce fiica sa de 40 de ani, Lurdes, a fugit fără să spună nimănui. Zvonurile din oraș despre misteriosul destin al acestei case se răspândesc rapid...

FLORES (r. Jorge Jácome, Portugalia, 2017, 27')

Într-un scenariu de criză naturală, întreaga populație a insulelor Azore e evacuată forțat, din cauza unei molime incontolabile de hortensii, o floare comună în aceste insule. Doi tineri soldați, legați de frumusețea piesajului, ne ghidează în poveștile de tristețe ale celor obligați să plece și în dorința inerentă de a rezista, continuând să locuiască insulele. Peregrinarea filmică devine o reflecție nostalgică și politică asupra apartenenței teritoriale și a identității și asupra rolurilor pe care ni le asumăm în locurile din care provenim.

TURA DE NOAPTE/ O TURNO DA NOITE (r. Hugo Pedro, Portugalia, 2017, 26')

O tânără cameristă se strecoară, pentru o noapte, în apartamentul unei oaspete care se întoarce înapoi la hotel doar în ziua următoare. O tânără cameristă îi permite să se strecoare afară din cușcă unei păsări, animalul de companie al unei capricioase oaspete franceze. Știind că oaspăta se întoarce la hotel doar în ziua următoare, ea se strecoară în apartamentul ei, pentru o noapte, în încercarea de a găsi pasărea, dar ceea ce era pe cale să devină o neliniștită tură de noapte se dovedește a fi o experiență revelatoare.

On Politics - Duminică, 16 decembrie, 16:30, MȚR

UMOR ARTIFICIAL/ OS HUMORES ARTIFICIAIS (r. Gabriel Abrantes, Portugalia, 2016, 29')

Un film despre umor, antropologie și inteligență artificială. Se concentrează pe modul în care umorul se află în centrul relațiilor umane, folosit ca o formă de control social și una dintre cele mai complexe forme de comunicare. Filmul a fost filmat în Mato Grosso (Canarana și satele Yawalapiti și Kamayura înăuntrul Parcului Indigen Xingu) și în São Paulo. Amestecând o anumită estetică hollywoodiană cu abordările de tip documentar, filmul spune povestea unei fete indigene care se îndrăgostește de un robot, care e un comic în ascensiune în Brazilia. Filmele lui Gabriel Abrantes abordează aspecte istorice, politice și sociale, în timp ce discută probleme postcoloniale, de identitate și de gen. Lucrările sale creează niveluri de lecturi improbabile, modificând narațiunile tradiționale și făcând referire la absurd, folclor, umor și politică.

ȘOFERUL DE CAMION/ O REBOCADOR (r. Jorge Cramez, Portugalia, 2015, 16')

Șoferul unui camion de remorcare ia cu mașina un șofer mai tânăr ce tocmai a scăpat nevătămat din mașina lui sport galbenă, care e dusă acum la dezmembrări. În liniștea zorilor, șoferul camionului vorbește într-una. Autostrada e câmpul său de luptă. În timp ce celălalt șofer păstrează liniștea, fiind în șoc, șoferul camionului vorbește tare, în ciuda liniștii lumii.

VIRA CHUDNENKO (r. Inês Oliveira, Portugalia, 2017, 31')

„Doamna din Rusia și cu mine obișnuiam să ne intersectăm în fiecare zi, la 6 dimineața, căci, în fiecare zi, ea mergea cu bicicleta la lucru. Dar, în acea zi, ea era pe jos. Câinii vecinului lătrau... lătrau și lătrau...”. „Pentru mine, corpul părea mai mult a unei oi. Am mai văzut cadavru, dar aia mie nu mi se părea o persoană moartă.” O expunere a doi martori ai unei crime înfiorătoare, comisă într-un peisaj idilic. Victima era o străină pe nume Vira Chudnenko.

PARIS 15/16 (r. Teresa Villaverde, Portugalia, 2016, 6')

Pe 1 decembrie 2015, în fața restaurantului „Le petit Cambodge”, lucrători ai Consiliului Local din Paris adună florile care omagiază victimele atentatelor din 13 noiembrie.

ARENA (r. João Salaviza, Portugalia, 2009, 15')

Mauro e arestat la domiciliu. Tatuatul îl ajută să-și piardă timpul. Trei copii din zonă îl necăjesc prin fereastră. Afară, arde soarele amiezii.